

ΤΟΚΟΡΤΕ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 17.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

Εκείνος. — Σου άρέσει, άγάπη μου, ή νέα σατυρική έφημερίς «Ο Μάγκας» ;

Εκείνη. — Άν μ' άρέση, λέει ; Χάνει όποιος δέν τήν διαβάξει. Έγώ μόλις τήν πιάσω σά χέρια μου κάθμαι και τήν.... κατατρώγω....

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ είναι η μεταρρύθμιση των στρατιωτικών καπέλλων. Όλος ο κόσμος, ως εκ τούτου, ανεστατώθη, περισσότερο δὲ ὄλων αἱ κυρίαί μας, αἱ ὁποῖαι νομίζουν ὅτι διὰ τῆς μετατροπῆς ταύτης τῶν καπέλλων οἱ στρατιωτικοὶ μας θά... ἀσχνημίσωσιν!!

Ὁχι μόνον τὰς κυρίας τῆς καλῆς κοινωνικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς παραμάνες καὶ τῆς δοῦλες κρατεῖ τὸ γεγονός ἐν συγκινήσει, διότι αὐταὶ φαντάζονται τὰ καλπάκια, ὡς μαγικοὺς πέλους, οἱ ὁποῖοι θά μεταβάλωσι τοὺς... ἐξιδέλφους εἰς... περίεργα ὄντα.

Ἡ πλοῦστα, ἀξιώσα ὅτι γνωρίζει κατὰ βάθος τὸ ζήτημα, ἀναπτύσσει εἰς δύο γειτωνίσσας τῆς τὸ ζήτημα λέγουσα:

— Ἐκαταλάβετε;... τί θέλουν νὰ μᾶς γάνουν; Θέλουν ν' ἀλλάξουν τὰ ὠραῖα καπέλλα ποῦ φοροῦνε οἱ στρατιωτικοὶ μας μὲ κάτι ἄλλα, μὲ τὰ ὁποῖα δὲν θά μπορῆ νὰ τοὺς ἰδῆ ἀνθρώπινο μάτι.. Ἐκαταλάβετε; Διπλαδὴς ποῖο κορίτσι θά γυρίξῃ νὰ τοὺς κυττάξῃ; Ποῖο κορίτσι εἶνε ἐκεῖνο ποῦ θά τοὺς ἐρωτευθῆ; Ποῖὰ νέα θά τοὺς βλέπῃ καὶ θά τοὺς καμαρώνῃ ὅπως σήμερα; Καμμία! Ἐκαταλάβετε; Τὰ κορίτσα μας δὲν θά παντρεύονται πλέον, θά κατανοῦν γεροντοκόριτσα. Ἐκαταλάβετε;... Ἀκοῦς ἐκεῖ...

Καὶ ἐν ἀγανακτῆσει:

— Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ τοὺς βάλουν καλοῦπάκια!...

Αἱ δοῦλες, ἀναγνώσασαι τὸ κύριον ἄρθρον μᾶς καθημερινῆς συναδέλφου, καθ' ὃ οἱ στρατιωτικοὶ μας θά ὁμοιάζουν μὲ τὰ καλπάκια μὲ τὸν περιώνυμον κουτσαβάκην Ἀνδρέαν τὸν... Καθίκην, ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθωσιν εἰς σίσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν θά συνταχθῆ ἀναφορὰ διὰ τῆς ὁποίας θά διαμαρτυρῶνται κατὰ τοῦ νέου παλικίου, διότι ἐὰν τοῦτο τεθῆ ἐκείνης κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν μας δὲν θά μείνῃ πλέον κανὲν καθίκι διὰ νὰ δύνανται νὰ τὸ μεταχειρισθῶσι πρὸς κατάσβεσιν τοῦ ἐρωτικοῦ πυρός, τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις ἀπὸ τὴν κάλλη τῶν ἀνάπτει εἰς τὰ στήθη τῶν... λιμνηστικῶν τῶν μας.

Μία λογία κυρία ἰδοῦσα τὸν λοχαγὸν ἐραστὴν τῆς φοροῦντα τὸν ἐόν στρατιωτικὸν πάλικιον ἔπιασε τὴν πέννα ἐν στιγμῇ ἐμπνεύσεως καὶ καθίσασα πρὸ τοῦ γραφείου τῆς τοῦ ἔγραψε τὸ ἐξῆς ποιηματάκι, ὅπερ ἔστειλεν πρὸς αὐτὸν ἐντὸς μυρομένου φακέλλου:

Ὅταν στὸ δρόμο σὲ ἰδῶ,
 πουλί μου, κορδομένον
 Νὰ φορῆς καὶ σὺ καλπάκι
 Τὸ στρίβω μὴ σὲ ἰδῶ
 μὲ βῆμα φοβισμένον
 Ἄπ' τ' ἄλλο τὸ σοκκάκι.

Αἱ κυρίαί ἡμεῖς τῶν στρατιωτικῶν μας εἶναι ὑπὲρ τῶν καλπαίων. Μία τῶν κυριῶν τούτων τόσον πολὺ ἔχει ἐνθουσιασθῆ μὲ τὸ νέον στρατιωτικὸν καπέλλο, ὥστε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν

τῆς ἅμα πρόκειται νὰ ἐβγῆ ἔξω τῆς οἰκίας τῶν ὁ σύζυγός τῆς πηγαίνει καὶ τὸν... καπελώνει μὴν τῆς!

Ἡ ἀστυνομικὴ καὶ αἰλωποδουσία κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας πῦξισαν καταπληκτικῶς:

Εἰς τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον ἀναγινώσκωμεν ἐκάστην ἐβδομάδα:

«Κατηγγέλθη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι ἐν ἀθῶον καὶ ἀκακον παιδίον, ἐκδίδον τὸ σαχλὸν φύλλον «Φλέρτ», εἰσελθὼν ἐπανεληλυμένως εἰς τὸν κῆπον τοῦ κ. Σαρδαναπάλου, «Μακαρόνια» ὀνομαζόμενον, ἔκλεψε διαφόρους καρπούς, ἥτοι διηγύματα, ποιήματα κλπ. Ὁ ἀκακος καὶ ἀθῶος κρὸς κλέπτῃς ἐρωτηθεὶς διατὶ προέβη εἰς τὰς κλοπὰς ταύτας ἀπάντησεν, ὅτι ἀγνοῶν νὰ γράψῃ, καὶ ἐγκαταλειφθεὶς παρὰ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἔχων ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου του ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ τοῦτο.»

«Ὁ ἐκδότης τοῦ «Ἡμερολογίου» καὶ τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Ποδογύρου» κ. Μποῦμ ἀπὸ τινος χρόνου παρτεῖρει, ὅτι ἀπὸ τὰς σελίδας τῶν δημοσιευθέντων ἔργων του τῶ ἐκλέπτοντο διάφορα διηγύματα κλπ. Καταγγελλθὲν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ γενομένης, ἐρεῦνης εὐρέθησαν ταῦτα δημοσιευμένα εἰς τὰς σελίδας τῶν πρώτων καὶ τελευταίων φύλλων τοῦ «Φλέρτ».

Τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀναφέρει:

«Ἀγνωστοὶ εἰσελθόντες εἰς τὰς σελίδας τῶν τόμων τοῦ κατ' ἔτος ἐκδιδομένου ἡμερολογίου τοῦ κ. Κ. Σκόκου ἔκλεψαν τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα διηγύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ «Ἀσθένεια Κολλπτικῆ» καὶ τὰ «Κουρτὰ τῆς Ἀλέξινας» τοῦ κ. Νικολ. Λάσκαρη. Ἡ πρᾶξις αὕτη καταγγελλθεῖσα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐνεργηθειῶν ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ὅτι ὁ δράστης εἶνε εἰς... Πετεινός. Γενομένης δ' ἐρεῦνης εὐρέθησαν ταῦτα εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ «Φλέρτ». Ἡ κλοπὴ αὕτη ἐπροξένησεν εἰς τὸ κοινὸν μεγίστην ἐντύπωσιν, διότι ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΣΥΡΟΥ Δ

Τὸ ξέρουμε, κοπέλλα μου, πὼς εἶσαι ἐγκρατῆς τῶν φυσικῶν ἐπισημῶν καὶ πίσης θεωρείας μεθόδου, τέχνης, σκέψεως ἀγνώστου καὶ γνωστῆς, πὼς λύεις κάθε ζήτημα τῆς στερεομετρίας.

ΣΤΗΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ Μ...

Ἄδίκως βασανίζεσαι τὸ μοῦτρό σου νὰ φτιάγῃς κι' ἀπ' ὅλα τὰ ψιμμύθια ἐπάνω του νὰ βγάγῃς κανεὶς δὲν στρέφει νὰ σὲ δῇ ἢ νύκτα ἢ ἡμέρα, γαί' ὅλοι σὲ ἄγνωρίζουνε τί εἶδους εἶσαι λέρα

Κι' ἂν μὲ αὐτὰ μᾶς προσπαθῆς κανένα νὰ ἀρπάξῃς ἀπὸ τὸν ροῦν σου γρήγορα πρέπει γὰρ νὰ τὸ βγάγῃς καὶ μὴν π τῆς δὲ νάσω σου πρέπει γὰρ νὰ κολῆθῃ, ἀφροῦ πλέον γνωρίζομεν σὰ μωδῆρα σου πὼς βάνης.

«Φλέρτ», καθότι ἅπαντα τὰ κέρδη ἡμῶν τὰ διαθέτομεν πρὸς βελτίωσιν τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ φύλλου μας, ἀλλὰ ἐμπνεόμενοι ἐξ ἀγνοῦ καὶ εὐγενοῦς αἰσθήματος πρὸς τὴν ἐλαφρὰν Φιλολογίαν, διότι, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν ἐκδίδοντες τὸ «Κόρτε» τὴν Κοινωνίαν, διότι ἀποκαλύπτοντες τὰ γανγραινῶδη μέρη αὐτῆς καὶ καυτηριάζοντα αὐτὰ πράττομεν ἔργον ὠφέλιμον, γράφοντες δὲ τερπνὰ καὶ νόστιμα καλαμπούρια ἐξυπνοῦμεν τὸν νοῦν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ καθιστῶμεν τὸν λαὸν εὐθυμον καὶ γελαστόν. . . .

* *

Ἄς μὴ μᾶς ἀδικήσωσιν λοιπὸν οἱ ἀναγνώσταί μας διὰ τὴν προσωρινὴν μεταβολὴν τοῦ φύλλου μας. Ἄς μᾶς βοηθήσωσιν εἰς τὸ ἔργον μας μὴ παύοντες ἀγοράζοντες τὸ φύλλον μας καὶ θὰ ἔλθῃ πάλιν ἡ ὠραία ἐποχὴ τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν ἀναγνωσμάτων τῶν παρελθόντων φύλλων. Σήμερον ἐκδίδομεν τὸ φύλλον μας ὀκτασέλιδον, τὰ ἐπόμενα φύλλα θὰ ᾧσιν, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα, δεκαεξασέλιδα, τετράχρωμα, μὲ ὠραίας σατυρικῆς, εὐτραπέλου καὶ διασκεδαστικῆς ὕλης χωρὶς νὰ λείπῃ καὶ ὁ . . . ποδόγυρος!

«Τὸ Κόρτε».

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΑΚΙ

Λέγεται κύριος Βολικός,
καὶ δὲν εἶνε σύζυγος κακός.
Διὰ κανένα πράγμα δὲν τὸν μέλλει
καὶ μὲ τὴ γυναῖκά του γάλα-μέλι
πάντοτε, ποῦ λέτ' ἐζοῦσε
κι' ἔτσι . . . ἐκαλοπερνοῦσε. . . .
Καὶ τοῦτο σ' ἀπορία μὴ σᾶς φέρει,
γιατὶ τὴν κυρία του ὄποιος ξέρει
ἀμέσως, φίλοι μου, καταλαβαίνει
πῶς τὸ μυστήριον αὐτὸ συμβαίνει. . . .
Μόνον νὰ σᾶς εἰποῦμε ἀρκεῖ
πῶς ἦτο ἡ κυρία . . . Βολικὴ! . . .
γυναῖκα νόστιμη καὶ σκεριζόζα
καὶ εἰς τοὺς φίλους της κοπλιμεντόζα! . . .
Ποῦ ὄλοι οἱ φίλοι τοὺς γενικῶς
μὲ τοὺς τρόπους αὐτῆς τῆς γυναικὸς
ἦσαν τόσο πολὺ ἐνθουσιασμένοι
καὶ τόσο πολὺ εὐχαριστημένοι
ποῦ κανεὶς δὲν ἔλεγε λέξι κακὴ
γιὰ τὴν κυρία . . . Βολικὴ! . . .
Ὅλοι πέρα-πέρα τὴν ἐπαινοῦσαν
καὶ τὴ γνωριμία της ἐπεζητοῦσαν. . . .
Καθ' ἓνας νέος ἐπάσχιζε πῶς νὰ τὴν γνωρίσῃ
καὶ μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ...
Ἡ γυναῖκες ὅμως δὲν τὴν ἐπαινοῦσαν,
τὸ ἐναντίον τὴν ἐκακολογοῦσαν. . . .
Καὶ τί δὲν τῆς ἔλεγε ἢ γλώσσες ἢ κακὲς,
ὅσες κυρίες δὲν ἦσαν κυρίες... Βολικὲς! . . .
Ὅσα σούρνει τὸ σάρωμα ποῦ σκοπιζει...
Μὰ, τὴν κυρία Βολικὴ δὲν τὴν σκοπιζει
τί λέει ἢ μία καὶ τί ἢ ἄλλη...
ἀρκεῖ πῶς εἶχε ἐμμορφιά καὶ κάλλη

καὶ καθένας νέος πλούσιος ζητεῖ
πῶς ὅσον δύναται νὰ τὴν... εὐχαριστήσῃ...

* *

Ὁ κύριος Κουκλίδης εἶνε ἓνας νέος κομ-ιλ-φὸ
ποῦ ἔχει εἰς τὴν καρδιά του ἓνα κρυφόν...
Νὰ . . . τὴν κυρία Βολικὴ γλυκοκυντᾶει
κι' ἔρωτα, λένε, πῶς τῆς ζητᾶει! . . .
Μὲ ἄλλα λόγια νὰ κοριτάρῃ
Μὲ τὴν κυρία Βολικὴ τοῦ γουστάρει. . .
Ἡ μάδρη ἀλήθεια εἶνε καὶ πῶς συμβαίνει
Καὶ στὸ σπῆτι τῶν Βολικῶν τυχαίως δὲν πηγαίνει
κάθε ἀπόγευμα τὸν καφφέ του νὰ πάρῃ
ἢ κυρία τοῦ Βολικοῦ ποῦ τὸν τρατάρει. . . .
Καὶ τὶ νόστιμον καφφέ ἢ κυρία Βολικὴ ποῦ ψήνει
καὶ μὲ τὶ ὄρεξιν ὁ κύριος Κουκλίδης ποῦ τὸν πίνει,
ἐν ᾧ μὲ τὸν σύζυγον γιὰ τὰ πολιτικὰ συζητᾶει
τὴ σύζυγόν του ὁ φίλος μας γλυκοκυντᾶει. . . .
Μὰ δταν κάμποση ὥρα περνοῦσε
ὁ κύριος Βολικός ἀμέσως ἐζητοῦσε
ἀπὸ τὴ δούλα τὸ καπέλλο του νὰ φύγῃ
γιὰ μιὰ δουλειὰ ποῦ ἔχει καὶ ἐπείγει. . . .
καὶ μονάχα τὰ δύο περιστέρι' ἀφίνει,
τοῦτέστιν Ἐ κ ε ἰ ν ο ν ε κ' Ἐ κ ε ἰ ν η,
νὰ τὰ εἰποῦν καὶ νὰ τὰ συζητήσουνε
καὶ τὴν κουβέντα γιὰ τὰ πολιτικὰ νὰ συνεχίσουνε. . . .
Ταῦτα συμβαίνουν, φίλοι μου, τακτικῶς,
γιατ' εἶνε σύζυγος καλὸς ὁ Βολικός...
Εἶνε μάλαμα καὶ ἄνδρας φίνος,
ὁ σύζυγος πάντοτε ἐκεῖνος.
Ποῦ τὴν γυναῖκά του στὸ σπῆτι ἀφίνει
μὲ τὸν φίλο τὸν καφέ νὰ πίνῃ...
Καὶ δταν τὸ βράδυ εἰς τὸ σπῆτι θὰ γυρίσῃ,
μὲ λόγια γλυκὰ τὴν γυναῖκά του θὰ ἐρωτήσῃ :
— «Πές μου, ἀγάπη μου, χρυσὸ μου ταῖρι,
»ὡς πόσα τὸν ἔβαλες εἰς τὸ χέρι;»...

* *

Τοιοῦτος σύζυγος ἦτο καὶ αὐτός,
σύζυγος καθ' ὅλα ζηλευτός!...
Ὅνομα καὶ πράγμα Βολικός,
πράγμα ἀνεγνωρισμένο γενικῶς,
ἀπ' ὅλους ὅσους στὸ σπῆτι πᾶνε,
καὶ γιὰ τὰ πολιτικὰ μαζί του συζητᾶνε...
Κι' ἔτσι τὸ ταῖρι μας τὸ χαριτωμένο,
περνᾶει βίον φίνον, ζηλεμένο.
Μὲ γεύματα χορὸς κι' ἀπρεμεντί,
καὶ ὅτι ἢ ἀριστοκρατία ἀπαιτεῖ...
Γιατὶ κι' ἢ σύζυγος δὲν εἶν' κακὴ,
ἀφ' οὗ τὴν λένε κ' εἶνε ὄντως... Βολί
Καὶ ὁ ἄνδρας τῆς δὲν εἶνε σύζυγος
ἀφ' οὗ τὸν λένε κ' εἶνε ὄντως... Βολί

Ὁ Ἄριστέρος

—

ΤΗ: ΔΙΔΙ Κ.

Μουσοτραφῆς πῶς εἶσαι τὸ
καὶ ὅτι παίζεις ὄργανα πνευσ
κλαρίνο καὶ πλαγίαυλον. νο
τὸ ἔχω ἀπὸ φίλους ἀκουστά.

ΒΙΓΚ

—

Ἡ ΕΡΩΤΟΔΟΥΛΙΣ ΜΟΥ, ζουμερὸ, νόστιμο, τερπνόν, ξεκαρδιστικόν καὶ σκανδα
τηρικὴν — ἀλλὰ Παληάνθρωπον — ἐφημερίδα ὁ «Μάγκας».

“ Η ΕΡΩΤΟΔΟΥΛΙΕΣ ΜΟΥ, ”

[Από τὸ μυθιστόρημα τῆς νέας σατυρικῆς ἐφημερίδος «Ὁ Μάγκας» τοῦ παλαιανθρώπου Γιάννη Τρέχα - Ἰύβενε].

Η ΜΑΡΟΥΛΑ ΜΟΥ
 ἦτανε ἕνα δουλικὸ πρότις. «Κάθε μπουκιὰ καὶ
 συχώρι», καθὼς λένε.

Ἡ Μαρούλα μου, καθισμένη στὰ γόνατά μου,
 εἶχε περάσει τὸ ἕνα χέρι τῆς τριγύρω στὸ λαιμὸ
 μου

ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΔΙΣΤΡΑΔΙΚΑ

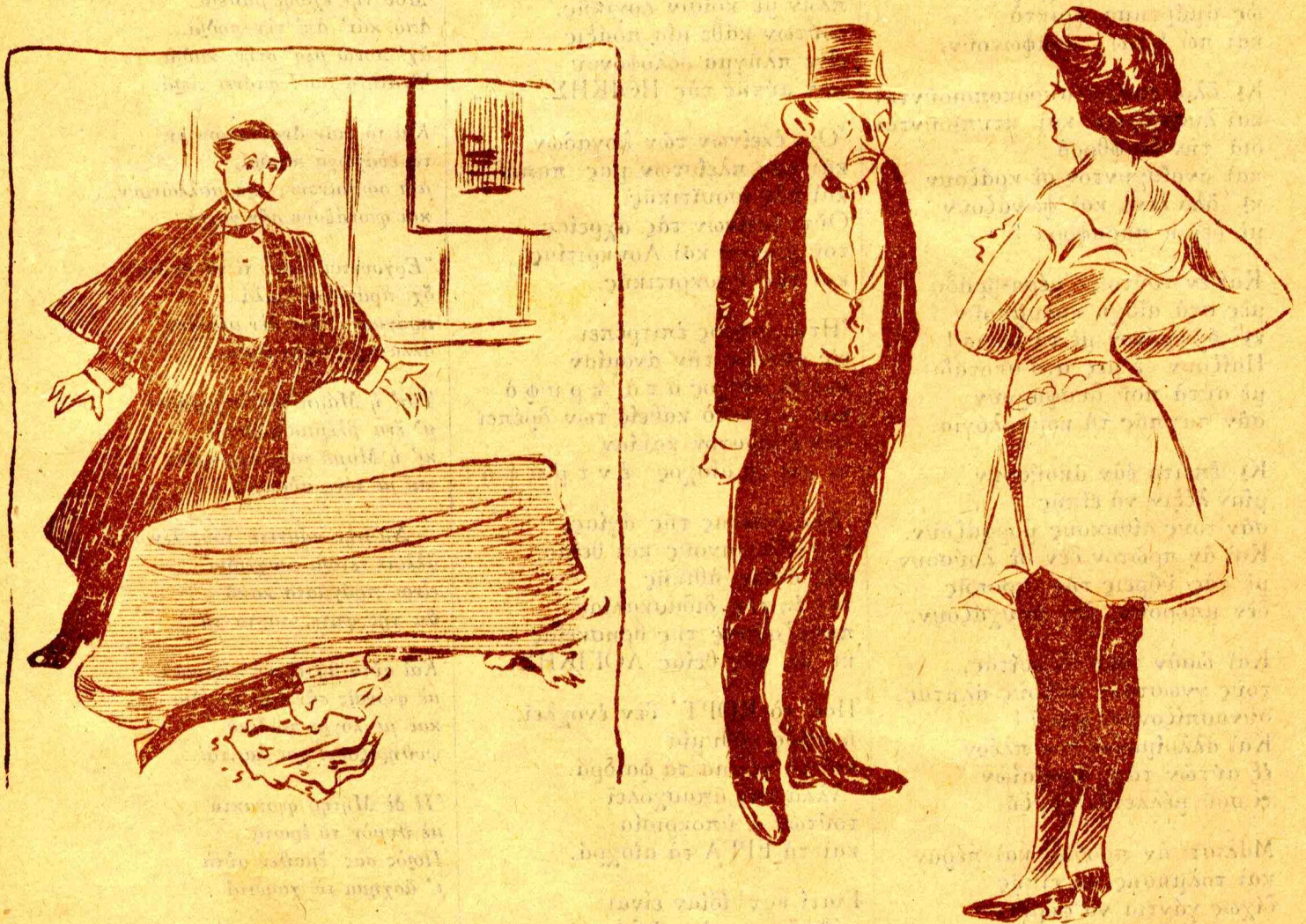

ὦ, ἀγάπη μου, τὸ φῶς ἔδωκε, τι
 τὸν σύζυγόν μου ;
 ἂ μείνη καὶ γὰρ αὐτόν

— Τὸ πράγμα σας, κυρία μου, εἶνε πολὺ καλὸ.
 Θὰ σὰς τὸ κόψω μετὰ προσοχῆς, θὰ φροντίσω νὰ
 σὰς γίνῃ καλὴ δουλειά, ὥστε νὰ εὐχαριστηθῆτε
 Μείνατε ἡσυχῆ, κυρία μου, θὰ σὰς κάμω ἕνα φέ-
 ρεμα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἐξαιρετικὸν καὶ θὰ σὰς πη-
 γαίνη περίφημα.

— Ἄμα ὑπανδρευθῶ ἔχω καιρὸ νὰ γλεντήσω τὰ νειάτα μου, ἀγαπητὴ μου φίλη, ὅπως θέλω, μὲ ὅποιον θέλω καὶ ὅποτε θέλω.

Ὁ κύριος Ἀρχάχτρας ἀκούσας βήματα ἔκρουσε τὴν Ἀννέτα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ μπάνιο. Νὰ ἕνα ἀντρόγενο ταιριασμένο, ὅτι γιὰ τὴ σύζυγο ὑπὸ τὸν κόσμον λέγεται. Γιὰ τὸν ἄνδρα εἶνε καλοῦν γυμνασίου... Καὶ καρφὶ δὲν τοῦ καίγεται.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΟΙ ΤΑΡΤΟΥΦΟΙ

Ἐπιφροσύνῃ τῷ φίλῳ Ι Μ ΓΚΑ
ΣΗΖΑΡ ἐκ ΣΜΥΡΝΗΣ

Τί περίεργος ἡ φύσις
καὶ τοῦ Ἰότα καὶ τοῦ Πι
κι' ὄλων τῶν κουτῶν ἡ φάρα!
Ὅ,τι κάμης ἢ μιλήσης
ὦ! σοῦ λέγουν τί ντροπή!
καὶ τοὺς πιάνει λὲς τρομάρα,

Ἄν εἰς κρότος σαῦ ξεφύγῃ,
εἰς τὴ μίτη τους κτυπᾷ
καὶ μὲς στὴν ψυχὴ τους θίγει!
ἔάν τοὺς πῆς καὶ πιασέ μου τον(*)
γιὰ νὰ κάμης χορατὰ,
χάθηκες εἰς τὸ μινούτον.

Σύγουρα γιὰ τὸν Στρατώνα
σ' ἔχω, φίλε, Ποιτὰ,
κι' ὄλα σου τὰ χωρατὰ
κι' ἐκεῖ θαύρης τὸ μελά σου
καὶ θὰ φταῖνε τὰ μυαλά σου.

Ἄν τοὺς πῆτε πῶς σπυρὶ
βγάλατε στὸν ἀπαφτὸ
ἢ ὅτι κάτι σὰς πονοῦν...
τοῦτο τοὺς στενοχωρεῖ
ὡς ἀμάρτημα φρικτὸ
καὶ πῶ! πῶ! ἀναφωνοῦν.

Κι' ὄλοι τοὺς σταυροκοποιοῦνται
καὶ λυσσάζουν καὶ κτυπιοῦνται
διὰ τὴν διαφθορὰ
καὶ ἀναίσχυντον σὲ κράζουν
κι' ὄλο λένε καὶ φωνάζουν
μὲ δεινὴ παραφορὰ!

Καὶ ἐν τούτοις ἕμερα-βράδῃ
μὲς στὰ αἴσχη κολυμποῦν
κι' ὄχι μόνον μὲ τὰ λόγια!
Παίξουν δὲ μὲς στὸ σκοτάδι
μὲ αὐτὰ ποῦ δυσφημοῦν
σὰν παπᾶς τὰ κομπολόγια.

Κι' ἔπειτα ἔάν ἀκούσουν
μῖαν λέξιν νὰ εἰπῆς
σὰν τοὺς πίθηκους μορφάζουν.
Καὶ ἂν πρῶτον δὲν σὲ λούσουν
μὲ τὰς ὕβρεις τῆς ντροπῆς
δὲν μποροῦν, δὲν ἡσυχάζουν.

Καὶ ὡσὰν τοὺς Ἰσουίτας,
τοὺς γνωστοὺς αὐτοὺς ἀλήτας,
συνασπίζονται μαζί!
Καὶ ἀλλοίμονον σου πλέον
ἐξ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων
τί σοῦ μέλλεται χατζῆ.

Μάλιστα ἂν προβῆς καὶ πέραν
καὶ τολμύσης νὰ εἰπῆς
δίχως γάντια νὰ φορῆς
πῶς ὁ Κώστας μῖα μέρα
ἐκαρπώθη τῆς Πιπῆς...
ἔ! σκασμὸς, ...μὴν προχωρεῖς.

(*) Τὸν κρότον.

Γιατί τότε πειὰ θ' ἀκούσης,
ὦ Θεέ μου τί κακό,
καὶ τί λύσσα ἀναιδῆς
τί φρικώδεις παρακρούσεις
καὶ τί λύσσας ξαφνικὸ
τότε πρῶτον θὰ τὰ ἴδῃς.

Τὰ μαλλιά του ξεριζώνουν
τῆς ξερῆς τῶν κεφαλῆς
οἱ σεμνότεροι Ταρτούφοι.
Καὶ τὸ πᾶν ἀναστατώνουν
μετὰ πάθους καὶ χολῆς,
οἱ ἀνόητοι καὶ κούφοι.

Χάλασε ὁ κόσμος, κρίζουν,
πέθανε ἡ ἠθικὴ...
καὶ ποῦ ὄλα νὰ τὰ εἶπω!
Κι' ὄλ' αὐτὰ μὲ ἓνα κάζο
τοῦ Τοτὸ μὲ τὴν Κικὴ
ποῦ ἐπάθανε στὸν κῆπο!...

Ἡ γιὰ μῖα ἱστορία
ποῦ συνέβη σὲ μῖα κόττα
μέσα σ' ἓναν ὄρνιθῶνα
καὶ κατόπιν ἡ Μαρία
τὴν ἀντέγραψ' ἡ κοκόττα,
ἀλλὰ μέσα στὸν κοιτῶνα.

Κι' ὄμως ἂν καλοκυττάξῃς
καὶ προσέξῃς ὀλίγο μόνον
πλὴν μὲ κρίσιν λογικῆς,
τούτων κάθε μῖα πράξις
εἶνε πλῆγμα δολοφόνου
κατ' αὐτῆς τῆς ΘΘΙΚΗΣ.

Ὅχι ἐκείνων τῶν λογάδων
καὶ τῶν πλείστων μας παπάδων
καὶ τῆς ἰσουϊτικῆς.
Οὐτ' ἐκείνων τὰς ἀχρείας
τοῦ μοιχοῦ καὶ Λουκριτίας
καὶ τῆς ὑποκριτικῆς.

Ἡτις κούφος ἐπιτρέπει
εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνομίαν
καὶ τὸ αἴσχος σ τὰ κ ρ υ φ ἄ
καὶ γι' αὐτὸ καθεὶς τῶν δρέπει
τὴν ἐπάρατον κακίαν
κι' εἰς τὸ αἴσχος ἐ ν τ ρ υ φ ἄ!

Ἄλλ' ἐκείνης τῆς ἀγίας,
τῆς εἰλικρινοῦς καὶ θείας,
τῆς ὁσίας ἠθικῆς
τῆς ἐκ τῆς διδασκαλίας
πηγαζούσης τῆς θρησκείας
κι' ἐκ τῆς θείας ΛΟΓΙΚΗΣ.

Ποῦ τὸ ΚΟΡΤ' δὲν ἐνοχλεῖ,
ἢ ἀθῶα εὐθυμία
καὶ τὰ γέλοια τὰ φαιδρά.
Ἄλλὰ τὴν ἀπασχολεῖ
τούτων ἡ ὑποκρισία
καὶ τὰ ΕΡΓΑ τὰ αἰσχρά.

Γιατί κατ' ἰδίαν εἶναι
κάθε ἓνας καὶ μὴν λέρα
τῶν ἠθῶν μας οἱ φονεῖς,
ὑπουλοὶ! αἰσχροὶ! ἀγύρται!
καὶ αὐτόχρομα χολέρα
ἠθικῆς ἔλεεινῆς.

Κι' εἶν' αὐτοί.

Καὶ τοῦ «Φλέρτῳ» Πετεινὸς
ὑβριστῆς μας ὁ... δ ε ι ν ὀ ς!

Κι' εἶν' αὐτὴ ἡ τῶν Ταρτούφων
ἡ ταρτούφος ἠθικὴ,
ἠθικὴ μοναδικὴ
τῶν γελοίων καὶ τῶν κούφων.

Σ η ζ ἄ ρ.

Ο ΤΟΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΙΤΙΚΑ

Ὁ Τοτὸς καὶ ἡ Τιτὴ
δρὸ παιδάκια σὰν λουλούδια
παίζανε μὲ Κυριακὴ
ἡσυχὰ σὰν ἀγγελουδία.

Ἦσαν βλέπεις μὲ νοιογῶ,
νισιτικὴ δὲ κατὰ πάντα,
γιατὶ εἶχαν καὶ τὰ δρὸ
καὶ νταντὰ καὶ γκουβερνάντα.

Ὅι' ἐξαιφνης ἡ Τιτὴ
ξελετᾷ μῖα φωνὴ
βγάτηνὰ μου τὴν καφίκα
ἄχ! μαμάκα μου, πονεῖ!

Μοῦ τὴν ἔχωσε βαθειὰ
ἀπὸ κάτ' ἀπ' τὴν ποδιά...
ἄχ! πονῶ μέσ' στὴν καθιά
βγάτηνὰ μου! φτάνει πειὰ.

Καὶ τὸ πᾶν ἀναστατώνουν
τὰ εὐάγωγα παιδιὰ,
μὲ σωπαίνουν, μὲ μαλλώνουν,
καὶ φωνάζουν σὰν γατιά.

Ἔρχονται...καὶ τί νὰ δοῦνε!!
ὄχι πράγματα καλά...
πράγματα ποῦ δὲν μιλοῦνε,
ἀλλὰ πράγματα ἀπλᾶ...

Τότ' ἡ Μάμη τους προβαίνει
μ' ἓνα βλέμμα σοβαρὸ
κι' ἡ Μαμά τους ὀργισμένῃ
καὶ μὲ τόνο αὐστηρὸ.

— Νὰ μὴν κάμνετε τοὺς λέγουν,
ἄλλοτε τέτοια παιχίδια
εἶναι πράγματα κακὰ
θὰ τῆς φάτε...τα-τα-τά

Καὶ αὐτὰ ἀρχίζουν κλαίγουν
μὲ φωναὶς σὰν δρὸ ἀτσιδία
καὶ μὲ λόγια παιδικὰ
ψυθηρίζουν: χω...λα...τά!..

Ἡ δὲ Μήτηρ φωνακτὰ
μὲ θυμὸν τὰ ἐρωτᾷ:
Ποῦς σὰς ἔμαθεν αὐτὰ
ε' ἄσχημα τὰ χωρατὰ;

Καὶ τῆς ἀπαντοῦν αὐτὰ
ἡ Μαντάμα κι' ἡ Νιαντὰ
κάνουν τέτοια χωλατὰ
— Καὶ μὲ ποῖόν; — Μὲ τὸν Μπαμπά!...

Κι' ἡ Μαμά τὸ σόμ' ἀνοίγει...
ἡ δὲ Μάμη τὸ σφαλαῖ...
ἡ Νιαντὰ κυτιὰ νὰ φύγη
κι' ἡ Μαντάμ.. τ' ἀνοίγοσφαλαῖ

Κι' ἄλλη αὐτὴ ἡ ταραχὴ
δὲ κανγὰς ὁ δυνατὸς
κι' ἡ αἰτία ποία ἦτο ;
Μιὰ καρφίτσα μοναχὴ
ποῦ βασιτοῦσε ὁ Τοτὸς
καὶ σὸν ἔξυπ. ος ποῦ ἦτο

Δὲν ἤξεύρω τί τοῦ ἦλθε
καὶ τὴν χώνει σὸ μερὶ
τῆς Τιτίκας μας βαθειά,
καὶ ἐλόνεσεν αὐτὴ.

Καὶ ἰδοὺ πόθεν προῆλθε
ἡ φωνὴ ἡ τρομερὴ
'πὸ βγαλε ἀπ' τὴν καρδιά
ἡ καυμένη ἡ Τιτή.

Καὶ ὁ μῦθος μας δηλοῖ
ὅσοι κυβερνάντια πέρουν
καὶ Νιαντὰ ἀπ' τὸ Παρίσι
'Αν δὲν εἶναι μπιτ' τρελλοὶ
δίχως ἄλλο λολοφέρουν
καὶ δὲν ἔχουν διόλου κρίσι.

Σ η ζ α ρ.

ΑΝ ΗΞΕΥΡΑ

— Στ' Μαρί τῆς ὁδοῦ Π. —

'Αν ἤξευρα νὰ ψέλλαια
«τὸ πιν ταντεκοῦ»
θὰ ἦνωνα τοῦς ὄμο μας,
Μαρί μου, παντορεῖα

'Αν ἤξευρα νὰ ψέλλαια
«τὸ πιν, καλά, μεροῖ»
θὰ ἦμουνζ, ἀστὲλ μου,
ἀγάπην σο· χρυσή.

'Αν ἤξευρα νὰ ἐψάλαια
καθὼς «'Εκεῖνος» ψάλλη
ἀμέσως θὰ μ' ἔδεδεσο
μὲ ἀνοικτὰ ἀγκάλην.

'Αν ἤξευρα νὰ ἔνανα
ὠραίας ὑποκλίειν,
ἀμέσως θὰ ἐγύθουσε,
Μαρί. ἂ μὲ ἔι ἦσες.

'Αν ἤξευρα νὰ ἐπνυγῶ
λαγοῦς, γὰ νὰ σοῦ φέρνω,
τότε, Μαρί θὰ μ' ἀφινε
φιλάκια νὰ σοῦ πέρνω

'Αν ἤξευρα πὸ δὴλατο
κι' ὀλιγὴ ἱππασία,
τὸ μάουσι καὶ τὸν φαραῶ
καὶ ἄλλα δύο τρία

Τότε Μαρί, ὁ δὲστυχος
μεθ' ὁκου βεβαίω,
πὼς ἄλλεγες σε μένανε :
«Ρωμαίε σ' ἀγαπῶ».

Θὰ τὼλεγες ; 'Οχι, Μαρί ; !
Αἶ, τότε εἶσαι κτῆνος,
καὶ εἶνε σοῦ ἀντάξιος
ὁ γάϊδαρος «'Εκεῖνος»

ΡΩΜΑΙΟΣ

ΚΑΙ ΗΙ ΔΥΟ

— Γέφυρα Σ. Α. Π. —

'Η μιὰ ὠραία καὶ ξανθὴ,
μὲ γαλανὰ ματάκια,

—εἰς ὅλα τῆς κανονικῆ—
καὶ μὲ πολλὰ ναζάκια.

'Η ἄλλη νοστιμοῦλα
μελαχροινὴ δὲ μᾶλλον
μάτια τῆς, φρύδια... οὐλα
σοῦ ἐπιφέρουν... σάλον.

'Ὡς ἄγγελος κι' οἱ δύο τους
μοιάζουν τοῦ οὐρανοῦ
κι' ἔχουν, μὲς στὸ μυαλό τους
Κόρτε καὶ tendoy-vous.

'Αλλ' ὅμως ἡ μελαχροινὴ
ποῖδ' ἐξυπνη ἀπ' τὴν ἄλλην
μὲ ἓνα γέρω-κουνενε
τὰ ἔχει ψῆσει πάλι.

Κι' αὐτὸ, φίλοι, τὸ κάνη,
γιατί πολὺ γουστάρει
νὰ τρώη μὲ οὐρὰ παρὰ
τοῦ γέρω-ξεκουτιάρη.

Πειραιεὺς *Ο Λιάκος

ΤΗ: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ Σ.

— Πέτρα-Κωνιπόλεως —

'Ο,τι σοῦ ζήτησα, μικρὴ μου φίλη
'Ὅλα μοῦ τὰ ἔδωσες μὲ μιὰ χαρὰ
'Απὸ φιλάκια καὶ ὅ,τι ἄλλο
'Ὅταν σ' εὔρισκα κάθε νυκτιὰ,
Τώρα σοῦ ζήτησα τὸ τελευταῖο,
Μὰ σὺ μ' ἀρνήθης μὲ ἀπονιά !...
'Η ὅ,τι μοῦδωσες πάρετο πίσω
'Η δός μου, φῶς μου, κ.τ.λ.

*Ο Διάβολος τοῦ Πέτρα.

ΠΡΟΣ ΤΟ "ΦΛΕΡΤ,"

Βρωμερόφύλλον !

'Ὅσας ὕβρεις καὶ ἀν ἐξεμύλης ἐναντίον τοῦ κ. Ἰωάννου
Μ. Μαγκανάρου, ὅσας συκοφαντίας καὶ ἀν ἐπι ωρεῖσθης
ἐναντίον αὐτοῦ, ὅσα ψεύδη καὶ ἀν δημιουργήσθης οὗτος
ἴσταται ἐν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ Πατρινοῦ
Λαοῦ τοῦτον ὑψηλά, ὥστε νὰ μὴ δύναται καν νὰ τὸν
ἐγγίσθωσιν αὐταί.

Ποῖος ὑπῆλξε καὶ εἶναι ὁ κ. I M Μαγκανάρου τὸ γνωρίζον
ὅλοι οἱ Πατρινοί, οἱ ὅποιοι παντοτε τὸν ἠγάπησαν
καὶ τὸν ἀγαπῶσιν καὶ θὰ τὸν ἀγαπῶσιν Ἡλλάκις ἐδόθη
ὑμῖν, τοῖς Πατρινοῖς, περιστάσις νὰ ἐκινῶσμεν τὰς πρὸς
τὸν κ. Μαγκανάρου συμπαιθείας μας καὶ τὴν ἀγάπην μας.

καὶ ἤδη, ἐπὶ τῇ διαδόσει ὅτι τὸ ρυπαρὸν σου φύλλον
τὸν συκοφαντεῖ καὶ τὸν ὑβρίζει ἅπαντες εἰ Πατρινοὶ
τοῦτον ἠγαπακτεῖσαν, ὥστε ἐν μιᾷ ἀποφίσει συντάξαν καὶ
υπογράφωσιν ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Εἰσαγγελεῖ
τῶν Πρωτοδικῶν κ. Μπενῆ-Ψάλλτην, ζητοῦντες τὴν τα-
χεῖαν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἐπὶ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ κ. Γω. Μ. Μαγκανάρου, διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτη-
τοῦ τοῦ περιδικίου φύλλον «Κόρτε», μινύσεως ἐπὶ ἐξυ-
δρίσει καὶ συκοφαντίᾳ κατὰ τοῦ εκδότου καὶ ὑπευθύνου
συντάκτου σου κ. Γ. Πετροῦτσίου.

'Η περὶ οὗ ὁ λόγος ἀναφορὰ ἔχει ὑπογραφεῖ μέχρι τοῦδε
παρὰ χιλίων περιπόλων πολιτῶν.

'Εάν τὰ γραφόμενά σου εἶνε ἂ λ η θ ἦ, θὰ το ἴδωμεν
κατὰ τὴν ὅκνην τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου καὶ εκδότου
σου, ὅτε εἰμεθα περὶ τῶν νὰ ἴδωμεν πὼς ἔστος θ' ἂ π ο-
δ ε ἰ η, ἀφοῦ ὁ ἀγαπητὸς κ. I. M. Μαγκανάρου εἶχε
τὴν ὀρθὴν σκέψιν νὰ τὸν καταγγεῖλαι ὄχι μόνον ἐπὶ
ἐξυδρίσει ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σι κ ο φ ἂ ν τ ἰ α, διὰ νὰ
δυνηθῆ νὰ τ' ἀποδείξῃ μαζὶ μὲ ὅλην τὴν σωφειαν τῶν
μαρτύρων ποῦ ἀναφέρει.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κωνστ. Κωστόπουλος, πιλοποῖος
Χρῆστος Κουλουμπῆς, ἔμπορος
Κ. Σταυρόπουλος, πρῶτον διδάσκαλος

Πάτραι τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1904.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΕΤΕΙΝΟΝ

'Αξιότιμε κ. 'Εκδότα τοῦ «Φλέρτ»

'Η ἐν τῷ φύλλῳ σας δημοσιευθεῖσα ἀπάντησις εἰς τὴν ἐπιστο-
λήν μου μ' ἔκαμὲ νὰ θαυμάσω τὴν τόλμην σου, ὦ ἄ θ ὤ ο ν
κ α ἰ ἔ κ α κ ο ν π α ἰ δ ἰ ο ν !

'Εθαύμασα τὴν τόλμην σου, διότι σὺ ὁ γνωρίζων τὸν κ. Ἰωάν-
νην Μ. Μαγκανάρου ἢ Γιάννην Μάγκαν, ὅπως καὶ ἐγώ, σὺ ὁ
ὅποιος τὸν ἀπεκάλες πάντοτε «φίλων ἄριστον», σὺ ὁ ὅποιος
τὸν ἐκάλες ἐκ Κορίνθου ν' ἀναλάβῃ τὴν Διευθύνσιν τοῦ φύλλου
σου «Φλέρτ» ὡς μαρτυροῦσιν τὰ εἰς χειρὸς του τηλεγραφήματά
σου, σὺ ὅστις πάντοτε ὅπου ἴστασο καὶ εὐρίσκεσο τὸν ἀπεκάλες
ἂ δ ε λ φ ὦ ν καὶ τὴν ἐπαινοῦσις ὡς ἓνα τῶν καλλιτέρων ποιη-
τῶν μας, ἤδη τὸν ὑβρίζεις μὲ τὰ χειρότερα ἐπιθετά ... Διὰ τί ;
Διότι ἄποσοθεῖς τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Φλέρτ» ἐξεδοκίμῃ
τοῦ ἐφημερίδα καὶ ἀπεκαλύφθης ὅτι σὺ μὲν δὲν ἦσο ἢ ἐν τ ε ρ ἂ-
σ τ ἰ ο ν μ η δ ἔ ν, αὐτὰς δὲ τὸ π ἂ ν ἐν τῷ φύλλῳ σου ὦ
ἄ θ ὤ ο ν κ α ἰ ἔ κ α κ ο ν π α ἰ δ ἰ ο ν !

Ποῖος εἶνε ὁ Γιάννης Μάγκας ὅλοι τὸν γνωρίζομεν, ὡς καὶ ποῖον
εἶσαι σὺ, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐν σὲ γωρίζουσιν ἐκ τῶν ὕβρεως
καὶ τῆς γλώσσης ἣν μετεχε εἰσθεις ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ λ βέλλοι
σου, τοῖς δημοσιευθεῖσις ἐν τῷ φύλλῳ σου, σὲ ἐγνωρίσαν, ὦ
ἄ θ ὤ ο ν κ α ἰ ἔ κ α κ ο ν π α ἰ δ ἰ ο ν !

Θὰ ἦσο ἀτυχῆς ἐὰν ὁμιλήσεις τὸν Μάγκαν ἔτι καὶ κατὰ ἐν
χιλιοστόν. Θὰ ἦσο εὐτυχῆς ἐὰν εἶχες ὅσους ὁ Μάγκας εἰλικρι-
νεῖ φίλους ἔχει. Θὰ ἦσο εὐτυχῆς ἐὰν τὸ ἡγάπων οἱ φίλοι σου,
ὅπως ἀγαπῶμεν ἡμεῖς οἱ φίλοι του τὸν Μάγκαν, οἱ ὅποιοι θεωροῦ-
μεν αὐτοὺς εὐτυχεῖς διότι ἔχομεν ἓνα τοιοῦτον φίλον ὡς ὁ Μάγ-
κας, ὁ εἰλικρινέστατος, ὁ ἀγαπητότατος ὁ πικροφίλιτος, εἶνε

'Ὁ κόσμος δὲν χεῖράζεται καὶ πολὺ διὰ νὰ ἐνοήσῃ ποῖος εἶσαι.
Βλέπει ὅτι ὑβρίζεις καὶ συκοφαντεῖς κρυπτόμενος ὅπισθεν ψευδο-
νύμου. Αὐτὸ ἔρεῖ εἰς τὸν κόσμον, εἰς ὅσους δὲν σὲ γνωρίζουν.
ὦ ἔ κ α κ ο ν κ α ἰ ἄ θ ὤ ο ν π α ἰ δ ἰ ο ν !

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, κύριε Πετεινέ.

'Εν Πειραιεῖ 5 Ἰουλίου 1904

Ἰωάννης Παυλίδης.

Ίδου τῆς Γυναίκης ἡ θέσις
 Ὁ ἕνας αὐτὴν κι' αὐτὴ καθίζει,
 Ὁ ἄλλος πρόθυμα τὴν ἀερίζει,
 Ὁ τρίτος διώχεται κ λ ω τ σ η δ ν,
 Ἐν ᾧ τὸ τοιγάρου τῆς αὐτῆς καπνίζει!

— Δεσποινίς, ἀφ' ἧς ὥρας σὰς εἶδον ἤναψε
 πυρκαϊὰ εἰς τὴν καρδίαν μου.

— Μπαρτόν, κύριε, θὰ ἐκάματε λάθος. Θὰ
 ζητεῖται ἴσως τὸν πατέρα μου, ὅστις εἶνε λο-
 χαγὸς τοῦ . . . πυροσβεστικοῦ λόχου!!

Ὁ σύζυγος: — Ἀθλίᾳ... μὲ προδίδεις...
 Ἡ σύζυγος: — Ἄ! ἔννοῶ! Εἶνε ὁ
 συνηθισμένος πρόλογος. Σὲ ἀρκεῖ ἐν εἰκοσι-
 πεντάδραχμον... Αὐτὸ ἐκέρδισα σήμερον.
 Ὁ σύζυγος: — Ἀφ' οὗ μ' ἔννοεῖς....
 Ἀφ' οὗ αὐτὸ ἐκέρδισες σήμερα... φέροτο.

Ἡ Ἑλένη εἶχε μίαν φίλιν, ἡ ὁποία ἦτο
 λίαν ἐνδοτικὴ, ἐδικαιολογεῖτο δὲ λέγουσα:
 — Μία κόρη, γιὰ νὰ μπλέξῃ ἕνα νέον, δὲν
 πρέπει νὰ τῷ ἀρνῆται ὅ,τι τῆς ζητεῖ.

— Δεν είνε καθολοκληρίαν εύχάριστον νά κοιμάται κανείς μόνος

ΤΟ ΚΟΡΤΕ

Δ ΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΑΡΝΟΥΒΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΦΥΛΑΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
6 ΟΔΟΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ - 6

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἔτησίᾳ Δραχ. 5. - Ἐξάμηρος Δραχ. 3. - Διά τῶν ἑξαετηρίων Φρ. γρ. 6.

ΔΗΛΩΣΙΣ: - Ὁ Γιάννης Μάγκας κραιούμενος εἰς τὰς Φυλακὰς μετὰ ἐξορίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Κόρτε» εἰς τὰς Φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατωνοῦ, ἐν ᾧ τὰ τῆς Συντάξεως ἐκ τῆς ὁδοῦ Μασσαλίας, ἀριθ. 6.

ΔΙΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΤΕ

- ΑΘΗΝΑΙ

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου, φίλε αὐτὴ τῆς Μόνην καὶ τὰ ποιηματάκια σου καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθῶν μερικὰ. Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σ' εὐχαριστεῖ πολὺ. Δὲν δύναμαι πρὸς νῦν σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν σου. Ἡ προκομιμένη ἐκείνη νέα, ἥτις τὸ πῆρε σὸ δαιμόνιο καὶ τῆς ἀπορίας μου ἔπεισε τὴν φωτογραφίαν, τί τὰ σὺ εἶπες, εἶνε ἔξοχα κομμάτι.

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου φίλε Ρωμῆε τὰ ποιηματάκια σου, ὡς πάντοτε, ὄρατα.

= Καὶ τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Γυναϊκάκαυ. Καὶ τὰ ἰδικὰ σου ποιήματα ἔβλεπα.

= Τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Ἐφεσώε. Τὰ ποιήματά σου εἶνε διαζουλι καὶ ἐξυπόδχ.

= Τὰ πῆρε πολλὰ ὄρατα, φίλε Μονῆ Ὑψιπέτα καὶ θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸν «Μάγκαν» τὴν ἐργασμένην Κροσσὸν κροθὸς καὶ εἰς τὴν ποιήματά σου.

= Δὲν ἀφέρομαι, φίλε κύριε Κ. Μ. περὶ τῆς ὀλίγου ἀνωθεν τῆς Δεξιαμῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐνοκοῦτου κραιοκοῦται ἔντιμον δεσποινίδα Κερίαν τὸ εἶ. τὸ τελευταῖον φύλλον καὶ δημοσιευθὲν ἐπίγραψα ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὴ Κερίνισσα τῆς Δεξιαμῆς», ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς γνωστῆς κυρὰ Κερίνας, ἡ ὁποία εἶχε τυφλεῖ περὶ ἡμερῶν στυφ Κωνσταντῆ ἕνα δουκιστὴ ἐπαρμόνη καὶ τὸν εἶχε ἐκκοκκίλει κυριολεκτικῶς. Τὸ Τσίφροισμά καὶ ὁ Ἐφεσώεας, ἐπαρμόνω ἐνομοίχαι, δὲν εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἀποδομῆ πολλὰ φίλε κύριε, διότι συνίθη ἡ παρεξήγησις αὐτῆ.

- ΠΕΙΡΑΙΕΣ

= Ἐλαβὼν ἀποφῆσας τῆς ἐπιστολῆς σου, φίλε Καρδιοθῆρα. Βεβαίως ἔκαμα καὶ ἄ νὰ τοῦ γράψω, διότι δὲ τῆς ἀπαντήσεως ποῦ σοῦ ἔκαμαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου θὰ κοσμηθῆς ὡς μέλιτος. Ὁ φίλος ἐν τῇ εὐφροῇ σου καὶ τῇ ἀκακίᾳ σου (!!) ἤνοιξε μόνος τοῦ τὸς πύλας τῆς φυλακῆς. Τὴν ἐπιθετὴν ἀγαπῶμας Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σὺ ἐγραψεν ταχυδμοκῶς.

= Ἀποφῆσας τὰς ἐπιστολάς σου ἔλαβον, φίλε Πετριπλ. νόμηνε. Τὰ σὺλλα ἰτάλησαν ταχυδμοκῶς. Τὰ ἔλαβες;

= Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτό» εἰς βλέπετε δημοσιεύματα φίλε Ἀτλάεα Πετριπλ.

= Καὶ ἡ τοῖτη ἐπιστολή σου ἐλήρη, φίλε Καρδιοθῆρα. Τῆς πρὸς τὸν κ. Πετροῦττον ἐπιστολὴν σας τὴν βλέπετε δημοσιευμένην.

- ΕΠΑΡΧΙΑΙ

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου, φίλε Βοζιμυγάλ (Βίλον). Εὐχαιριστῶ πολὺ-πολὺ διὰ τὰ ὑπέρος τοῦ Μάγκας αἰσθητὰ σου Δημοσιεύω. τὸ περὶ αὐτοῦ ἀποπαιχτικὰ ἐργασμένη ὡς ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κατηγοροῦς του.

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Κόρτε»

Ἐρχομαι νῦν σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ποιικίλην ὄλην, ἢν δημοσιεύεις εἰς τὸ ὄρατον φύλλον σου καὶ τὴν εὐρείαν κυκλοφορίαν ἢν κατορθώσας ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸ μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Γῆς. Εἶμαι ἕνας μικρὸς ἐραστὴς τοῦ «Κόρτε», περιμένω δ' ἀνυπόμονως τὴν Πέμπτην, ἵνα ἀγοράσω αὐτό. Κύριε Μάγκα, δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νῦν σὲ γωρίζω ἐκ τοῦ πλησίον, ἀλλὰ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι εἶσθε πολὺ εὐγενῆς καὶ ὑποχρεωτικὸς ἄνθρωπος. Νὰ ἐργασθεὶτε πόσον ἡμεῖς ἐδῶ ἀγαπῶμεν καὶ ὡς καὶ τὸ ἀριστούργημά σας. Σὰς βεβαίω πολὺ-πολὺ σὰς ἀγαπῶμεν.

28)6)04

Ὁ ελληρικὸς φίλος σας
Βοζιμυγάλ

καὶ πάλιν σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου. Τὸ διὰ τὸ «Πεταχτό» θὰ δημοσιευθῶν.

= Τὴν β. χεῖρα εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου, φίλε Ἐφεσώε. Τὸ ποῦ ποιηματάκια σου καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθῶν μερικὰ. Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σ' εὐχαριστεῖ πολὺ. Δὲν δύναμαι πρὸς νῦν σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν σου. Ἡ προκομιμένη ἐκείνη νέα, ἥτις τὸ πῆρε σὸ δαιμόνιο καὶ τῆς ἀπορίας μου ἔπεισε τὴν φωτογραφίαν, τί τὰ σὺ εἶπες, εἶνε ἔξοχα κομμάτι.

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου φίλε Ρωμῆε τὰ ποιηματάκια σου, ὡς πάντοτε, ὄρατα.

= Καὶ τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Γυναϊκάκαυ. Καὶ τὰ ἰδικὰ σου ποιήματα ἔβλεπα.

= Τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Ἐφεσώε. Τὰ ποιήματά σου εἶνε διαζουλι καὶ ἐξυπόδχ.

= Τὰ πῆρε πολλὰ ὄρατα, φίλε Μονῆ Ὑψιπέτα καὶ θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸν «Μάγκαν» τὴν ἐργασμένην Κροσσὸν κροθὸς καὶ εἰς τὴν ποιήματά σου.

= Δὲν ἀφέρομαι, φίλε κύριε Κ. Μ. περὶ τῆς ὀλίγου ἀνωθεν τῆς Δεξιαμῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐνοκοῦτου κραιοκοῦται ἔντιμον δεσποινίδα Κερίαν τὸ εἶ. τὸ τελευταῖον φύλλον καὶ δημοσιευθὲν ἐπίγραψα ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὴ Κερίνισσα τῆς Δεξιαμῆς», ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς γνωστῆς κυρὰ Κερίνας, ἡ ὁποία εἶχε τυφλεῖ περὶ ἡμερῶν στυφ Κωνσταντῆ ἕνα δουκιστὴ ἐπαρμόνη καὶ τὸν εἶχε ἐκκοκκίλει κυριολεκτικῶς. Τὸ Τσίφροισμά καὶ ὁ Ἐφεσώεας, ἐπαρμόνω ἐνομοίχαι, δὲν εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἀποδομῆ πολλὰ φίλε κύριε, διότι συνίθη ἡ παρεξήγησις αὐτῆ.

= Ἐλαβὼν ἀποφῆσας τῆς ἐπιστολῆς σου, φίλε Καρδιοθῆρα. Βεβαίως ἔκαμα καὶ ἄ νὰ τοῦ γράψω, διότι δὲ τῆς ἀπαντήσεως ποῦ σοῦ ἔκαμαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου θὰ κοσμηθῆς ὡς μέλιτος. Ὁ φίλος ἐν τῇ εὐφροῇ σου καὶ τῇ ἀκακίᾳ σου (!!) ἤνοιξε μόνος τοῦ τὸς πύλας τῆς φυλακῆς. Τὴν ἐπιθετὴν ἀγαπῶμας Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σὺ ἐγραψεν ταχυδμοκῶς.

= Ἀποφῆσας τὰς ἐπιστολάς σου ἔλαβον, φίλε Πετριπλ. νόμηνε. Τὰ σὺλλα ἰτάλησαν ταχυδμοκῶς. Τὰ ἔλαβες;

= Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτό» εἰς βλέπετε δημοσιεύματα φίλε Ἀτλάεα Πετριπλ.

= Καὶ ἡ τοῖτη ἐπιστολή σου ἐλήρη, φίλε Καρδιοθῆρα. Τῆς πρὸς τὸν κ. Πετροῦττον ἐπιστολὴν σας τὴν βλέπετε δημοσιευμένην.

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου, φίλε Βοζιμυγάλ (Βίλον). Εὐχαιριστῶ πολὺ-πολὺ διὰ τὰ ὑπέρος τοῦ Μάγκας αἰσθητὰ σου Δημοσιεύω. τὸ περὶ αὐτοῦ ἀποπαιχτικὰ ἐργασμένη ὡς ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κατηγοροῦς του.

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Κόρτε»

Ἐρχομαι νῦν σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ποιικίλην ὄλην, ἢν δημοσιεύεις εἰς τὸ ὄρατον φύλλον σου καὶ τὴν εὐρείαν κυκλοφορίαν ἢν κατορθώσας ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸ μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Γῆς. Εἶμαι ἕνας μικρὸς ἐραστὴς τοῦ «Κόρτε», περιμένω δ' ἀνυπόμονως τὴν Πέμπτην, ἵνα ἀγοράσω αὐτό. Κύριε Μάγκα, δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νῦν σὲ γωρίζω ἐκ τοῦ πλησίον, ἀλλὰ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι εἶσθε πολὺ εὐγενῆς καὶ ὑποχρεωτικὸς ἄνθρωπος. Νὰ ἐργασθεὶτε πόσον ἡμεῖς ἐδῶ ἀγαπῶμεν καὶ ὡς καὶ τὸ ἀριστούργημά σας. Σὰς βεβαίω πολὺ-πολὺ σὰς ἀγαπῶμεν.

28)6)04

Ὁ ελληρικὸς φίλος σας
Βοζιμυγάλ

καὶ πάλιν σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου. Τὸ διὰ τὸ «Πεταχτό» θὰ δημοσιευθῶν.

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου, φίλε Ἐφεσώε. Τὸ ποῦ ποιηματάκια σου καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθῶν μερικὰ. Ὁ Γιάννης Μάγκας μου σ' εὐχαριστεῖ πολὺ. Δὲν δύναμαι πρὸς νῦν σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν σου. Ἡ προκομιμένη ἐκείνη νέα, ἥτις τὸ πῆρε σὸ δαιμόνιο καὶ τῆς ἀπορίας μου ἔπεισε τὴν φωτογραφίαν, τί τὰ σὺ εἶπες, εἶνε ἔξοχα κομμάτι.

= Ἐλαβὼν τὴν ἐπιστολὴν σου φίλε Ρωμῆε τὰ ποιηματάκια σου, ὡς πάντοτε, ὄρατα.

= Καὶ τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Γυναϊκάκαυ. Καὶ τὰ ἰδικὰ σου ποιήματα ἔβλεπα.

= Τὴν ἰδικίην σου ἐπιστολὴν ἔλαβον, φίλε Ἐφεσώε. Τὰ ποιήματά σου εἶνε διαζουλι καὶ ἐξυπόδχ.

= Τὰ πῆρε πολλὰ ὄρατα, φίλε Μονῆ Ὑψιπέτα καὶ θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸν «Μάγκαν» τὴν ἐργασμένην Κροσσὸν κροθὸς καὶ εἰς τὴν ποιήματά σου.

= Δὲν ἀφέρομαι, φίλε κύριε Κ. Μ. περὶ τῆς ὀλίγου ἀνωθεν τῆς Δεξιαμῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐνοκοῦτου κραιοκοῦται ἔντιμον δεσποινίδα Κερίαν τὸ εἶ. τὸ τελευταῖον φύλλον καὶ δημοσιευθὲν ἐπίγραψα ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὴ Κερίνισσα τῆς Δεξιαμῆς», ἀλλὰ ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς γνωστῆς κυρὰ Κερίνας, ἡ ὁποία εἶχε τυφλεῖ περὶ ἡμερῶν στυφ Κωνσταντῆ ἕνα δουκιστὴ ἐπαρμόνη καὶ τὸν εἶχε ἐκκοκκίλει κυριολεκτικῶς. Τὸ Τσίφροισμά καὶ ὁ Ἐφεσώεας, ἐπαρμόνω ἐνομοίχαι, δὲν εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἀποδομῆ πολλὰ φίλε κύριε, διότι συνίθη ἡ παρεξήγησις αὐτῆ.

καὶ πάλιν σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου. Τὸ διὰ τὸ «Πεταχτό» θὰ δημοσιευθῶν.

Χαίρετε ! . . . ΤΟ ΚΟΡΤΕ

ΕΠΙ ΤΗ ΦΥΛΑΚΙΣΕΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

Ἀγαπητέ φίλε Γιάννη Μαγκα

Ἦ γρησὺ νὰ σοῦ ἀπαντήσω, καλλὰ τὸ ὅσο ἰσοδοτέον εἰς τὴ μὴ ταχεῖαν ἀποστολὴν τοῦ «Κόρτε» εἰς Κωνπολιν. Οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα φίλοι σου ἐλυπήθησαν πολὺ διὰ τὴν φυλάκισίν σου. Ἐκεῖνον τὸν ἴσατον ἔρεπε νὰ συλλάβῃ καὶ φυλακίσουν ἦτο ὁ κύριος Κόκορας. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ φίλε μου, αὐτὸ ἔχει ὁ κύριος.

Πολὺ λυποῦμαι ἀγαπητέ μου, νὰ βλέπω γραφομένα εἰς τὸ «Φλέρτ» τόσος ὕβρις, ψεύδη καὶ συκοφαντίας, ὡς νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ θρασέως λιβελλογράφου. Πολὺ θὰ εὐχαριστηθῶ ἔάν τὸ ἐσώκλειστον ποιημάτιον πρὸς τὸν Πετεινὸν τοῦ «Φλέρτ» δημοσιευθῇ, διότι ὁ κύριος οὗτος τὸ ἐπαρχάνει.

Κωνπολις, 2 Ἰουλίου 1904, Ὅρεβο ἀρ λοιπόν, φίλε μου
Διάβολος Πέρα

Κύριε Γιάννη Μαγκα

Μετὰ λύπης μου ἔμαθον τὰ τῆς συλλήψεώς σου. Μὴ προηθῆς καὶ παντὶ τρόπῳ προσπάθησον νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Κόρτε», διότι ἂν οὗτο δὲν συμβῇ θὰ λυπηθῶμεν πολὺ διὰ τὴν διακοπὴν. Σοὶ εὐχομαι ν' ἴθωσθῃς καὶ νὰ ἐξέλθῃς τῶν φυλακῶν πολὺ ὀρόγιον.

Πάτριαι τῆ 4 Ἰουλίου 1904 Ἰνίαινε ἡ φίλῃ σου
Ἄντι Φρού

Φίλε Μαγκα

Ἐκ καρδίας ἐλυπήθημεν ἅπαντες καὶ ἅπασαι μαθόντες τὴν ἀδικον προφυλάκισίν σου, καὶ δυνάμει δὲ ἄλλοτε τὸ πρόξωμεν εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀπελευθέρωσίν σου.

Ἀγαπητέ Γιάννη! Δὲν μὲ γνωρίζεις καὶ φυσικὰ δὲν ἤξεύρεις ποῖος εἶμαι. Ἰγὼ ὅμως σὲ γνωρίζω. Εἶσαι φίλος σταθερὸς καὶ χαρακτήρος ἀκεραίου.

Τὸ φύλλον σου ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀναμίνεται μετ' ἀνυπομονησίας, ὅπου ἔχεις φίλους οὐκ ὀλίγους.

Θὰ ἤρχόμην νὰ σὲ ἐπισκεθῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸν, διότι τὴν Τρίτην ἀναχωρῶ.

Ἀθῆναι τῆ 4 Ἰουλίου 1904 Σὲ φιλῶ
Ἄντις Μουνυχίας

Κύριε Μαγκα!

Μετ' ἀνυπομονησίας περιμένομεν ὅλοι τὴν ἀποφυλάκισίν σου καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας σου, ἧς χάρις εἰς τὸν κ. Πετεινὸν ἐπὶ τοσοῦτον στερεῖται. Σοῦ συνιστῶ ὑπομονήν.

Ναύπακτος, 4 7 1904 **Τὸ Διὰν Κότ.**

Ἀγαπητέ μοι Γιάνκο!

Ἡ συλλήψις προφυλάκισίς σου ἐν τῷ κόκλῳ τῶν φίλων μας ἤγειρε θύελλαν καὶ ἀγανάκτησιν ἐνκνίον τοῦ τόλμηρου καὶ θρασέως δράστου τοιοῦτου πρᾶξι κοπήματος, τοῦ Πετεινοῦ τοῦ «Φλέρτ» δηλονότι. Ἄπαντες, γνωρίζοντες κατὰ βέβαιον τὴν καλὴν καρδίαν σου καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθηματὰ σου καὶ τὸν ἀνεκτίμητον χαρακτήρα σου, σοὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀπελευθέρωσιν.

Μὲ χίλια φιλιὰ
Ἀθῆναι τῆ 1 Ἰουλίου 1904 **Τὸ Τσέρκωμακι**
Ὁ Ἐφεδρείας

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΑΧΛΟ - ΠΕΤΕΙΝΟ

Ἄς τονε ρὲ τὸν Πετεινὸ ἔτσι νὰ κακαρίζῃ
Κὶ' εἰσὶνα, μωρὲ Μαγκα, διόλου μὴ σὲ νοιάζῃ.
Αὐτὸς μονάχα ἔμαθε πάντοτε νὰ ὑβρίζῃ
Καὶ πάντοτε ξεράσματα σὶ φύλλον τοῦ νὰ βάζῃ....
Καὶ κάνει πῶς εἶνε κὶ' αὐτὸς τάχα ἐμπρός σου κἄτι
Καὶ ὅτι εἶνε ἔξυλνος! Πέ του νὰ κἄνῃ πῖφ καὶ πᾶφ

Τὸ «Κόρτε» μας τὸ ἔμμορφο ἔχει τὸ «Φλέρτ» γιὰ αὐτὸ
Καὶ ἄς τον νὰ κουρέβεται, φίλε, μετὰ τοῦ Γράφ.

Ὁ Γυναικάκις

ΣΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ», ΤΟΝ ΠΕΤΕΙΝΟ

Βρὲ σὺ, κύριε Πετεινὲ τοῦ «Φλέρτ»,
κύριε, σαχλὲ καὶ ἀγαρμπε,
ποῦ μὲ τὸν Γιάννη Μαγκα μας
τὰ βάνεις κακομοίρη,
Ἄντι μοῦ νὰ χαθῆς παλησομοῦτα
ξεῖγκλωτε, ἀρούκατε, χαζέ,
μόρτη, κρεμανταλά, πανόριε, μαλακοῦτα
ὅπου σ' ἐπῆραν ὄλοι σὶτὸ μεζέ.
Εἶσαι, βρὲ κακομοίρη, σωστός ἀεργολήγηρος
μὲ λέξεις θὰ σὶτὸ πῶ ἑλληνικιαῖς:
πῶς εἶσαι ἄνευ ἡλῶν λευκοσίδηρος
ξεκάρφωτος τοιτέστιν...τενεκές.

Πάτριαι. **HAYDN RAS**

ΣΤΟΝ ΚΟΚΟΡΑ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»,

Ἦθελα κύριε Κόκορα,
νὰ σοῦ εἰπῶ δυὸ λόγια
τὸν φίλο Γιάννη Μαγκα μας
ποτὲ μὴν κατηγόρα.
Γιατί, κύριε Κόκορα, αὐτὰ
τὸν Μαγκα δὲν πειράζου,ν,
ἀλλ' οὔτε τὸν σκοτίζου,νε,
ἀλλ' οὔτ' ἐπηρεάζου,νε.
Ἄντι κὶ' ἂν λές, κύριε Κόκορα,
τὸ «Κόρτε» θὲ νὰ βγαίῃ
καὶ ὄλοι θὰ τὸ πέρνου,νε
καθὼς κὶ' οἱ πανδρεμένοι.
Νίνα, λοιπόν, τοῦ Μαγκα μας,
Νίνα, λοιπόν, τοῦ «Κόρτε»,
Ἀbasso, κάτω ὁ Κόκορας
ὁ συνεργὸς τοῦ «Φλέρτ».

Κωνπολις. **Διάβολος Πέρα.**

ΣΤΟΝ ΠΕΤΕΙΝΟ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»,

Ἰδοὺ λοιπόν κύριε Πετεινὲ
Στὴν ἔκαναν τὴν χάρι
Συνέλαβαν τὸν Μαγκα μας
Καὶ μέσα σοῦ τὸν ἔβαλαν.

Μὰ ὅτι καὶ ἂν κἄνῃς,
Διαβόλου σὺ ζαγάρι,
Τὸ «Κόρτε» θὰ τὸ βγάξῃ
καὶ μέσα ἂν τὸν ἔβαλαν.

Ἄλλὰ πρόσεξε καλά,
ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ,
Μιὰ λέξι ἂν εἰπῇ
ἀμέσως θὰ σὲ στείλῃ....

Ἐκεῖ στὴ γειτονιά σου
Εἰς τὸ Βατραχονῆσι,
γιὰ νὰ σὲ βροῦνε πάλι
τῆς νηότης σου οἱ φίλοι.

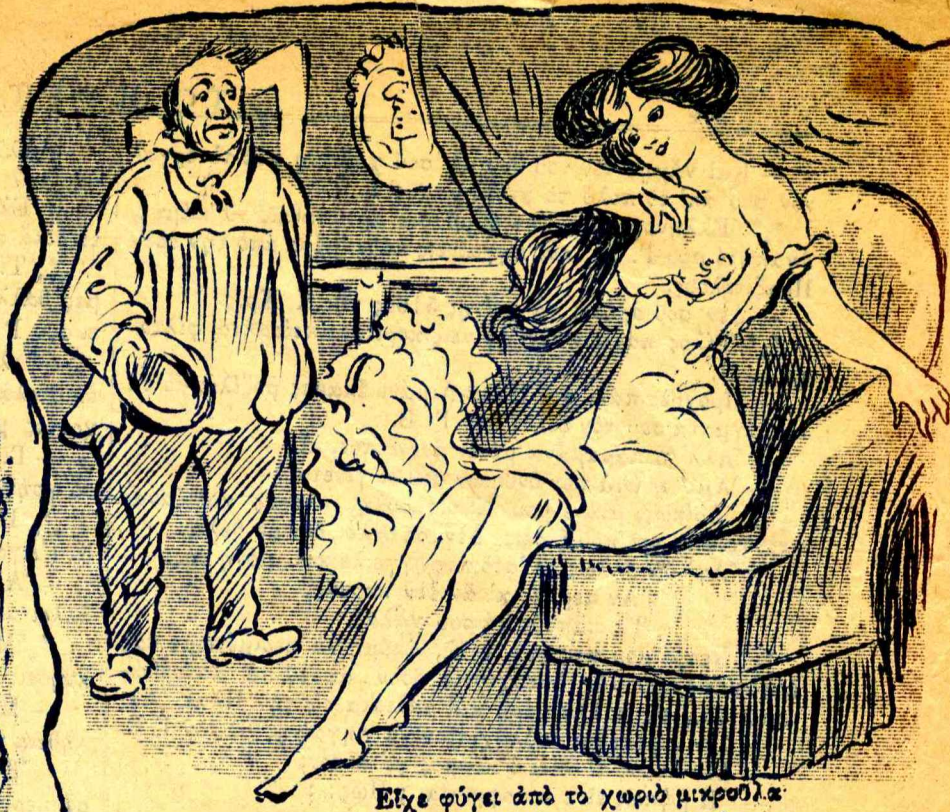
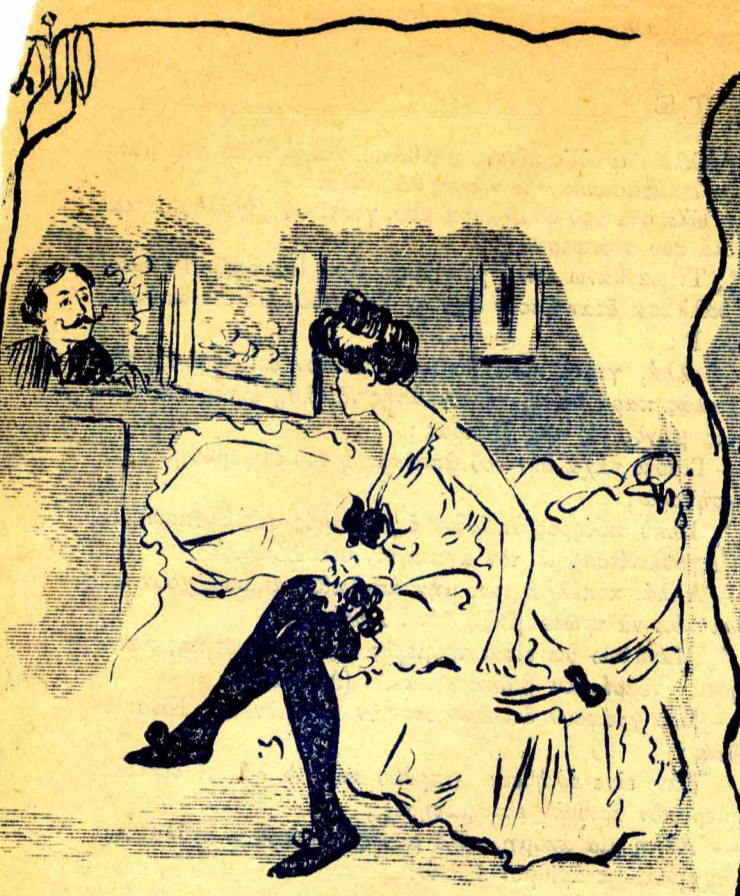
Ἡ Νεροφείδα
(τοῦ Κολωνακιοῦ).

1.— Τώρα τὸ καλοκαιράκι
Στὰ χορτάρια ξαπλωμένα
Τὰ ὠραία μας κορίτσα
Διασκεδάζουν τὰ καυμένα

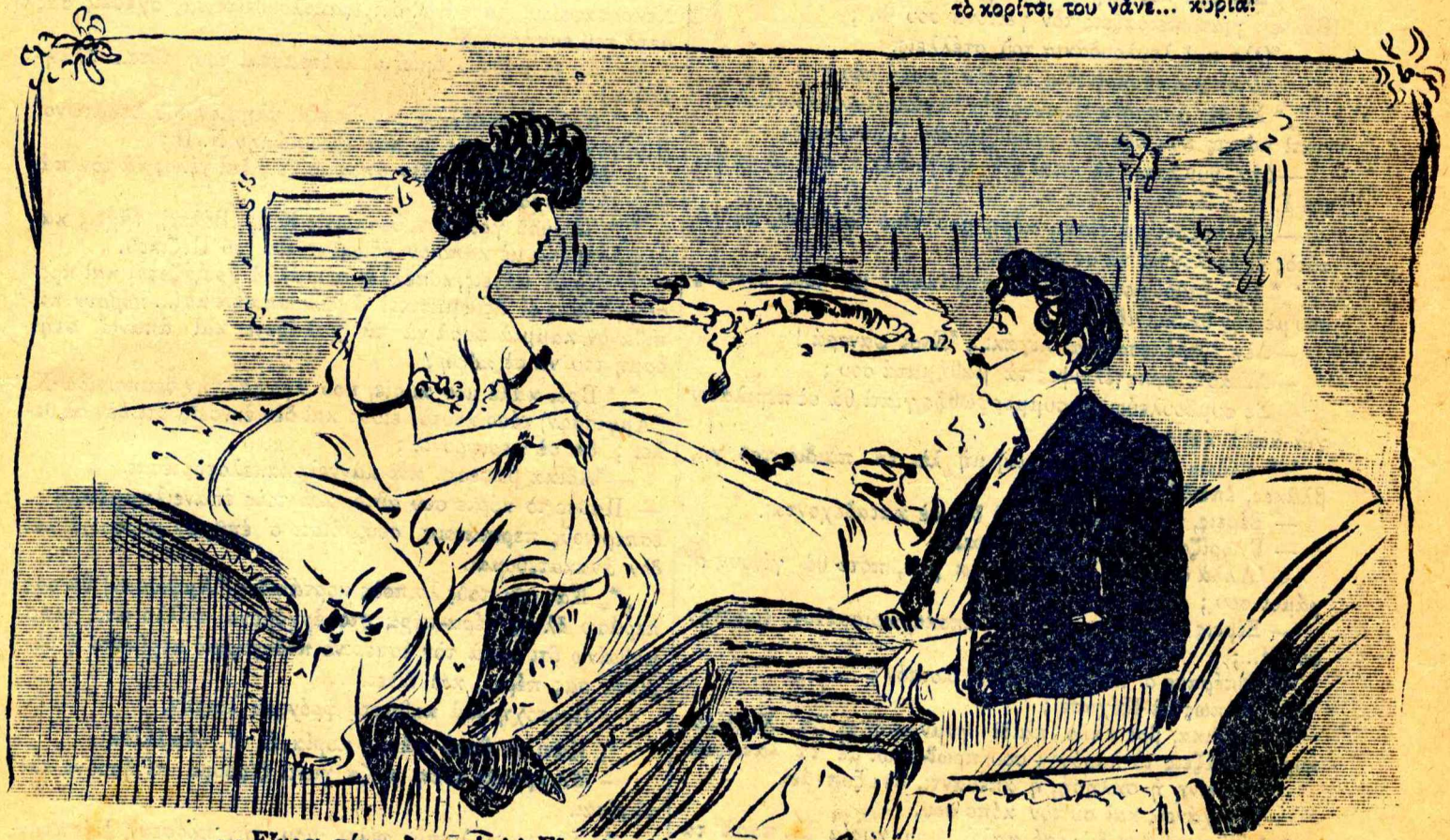

2.— Ἄλλη πάλι εἰς τὸ σπῆτι
Κάθεται, κ' ἐκεῖ προσμένει
Γιὰ νὰ ἔλθῃ ἓνας φίλος
Στὸ κρεβάτι ξαπλωμένη.

— Τι θέλετε. και ποιος είσθε κύριε;
 — Ένας, ο οποίος ζητεί να σας υποβάλει τα υβήθη του.

Είχε φύγει από το χωριό μικροβλα.
 Και ήλθε εδώ και μπήκε δουλα
 Ήτανε ένα έμπορο κομμάτι
 Μικροβλα, πεταχτή, κι άφρατη...
 Μά δεν επέρασε χρόνος πολός
 που ο πατέρας της ο Νικολής
 εις την Αθήνα καταρθάνει
 την κόρη του να ιδή τί κάνει
 Μά μόλις ήλθε ειδα με άπορία
 το κορίτσι του νάνε... κυρία!

— Είκοσι πέντε δραχμάς !! Είνε άκριβά...
 — Τα μ η λ α, φίλε μου, αυτήν την εποχήν εινε άκριβά. Και όμως εγώ σας προσέφερα
 δύο μ η λ α, τα όποια κατεφάγατε... Σας προσέφερα φαγητόν έκ τρυφερο-
 τ ά του κρέατος, το όποιον σας υπερήρησε. Δι ή λ θ α τ ε τ ή ν νύ χ τ α σας επί κλί-
 νης αναπαυτικωτάτης, έχων ελα τ' άπαιτούμενα. Και λέγετε ότι 25 δραχμαί εινε πολλοί!
 Έχετε άδικον, φίλε μου.

— Και νάχης τὸν νοῦ σου μὴ σοῦ χαλάσῃ καὶ τὸ ὄργανόν σου ἀπ' τὸ πολὺ τὸ κτύπημα (; ;) !

* * * Ἑλληνογερμανικὴν σύμβασιν προσπαθεῖς νὰ κάμῃς, ἀγαπητέ μου Γ. Χ., καὶ πηγαίνεις κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Πραξιτέλους.

— Δὲν σοῦ ἀρέσει νὰ μείνῃς 516ος τῆς Κ. Χρ.

* * * Τέλος πάντων δὲν ἀφίνεις κορίτσι ἀπείρακτο, φίλτατε Δ. Π.

— Προχθὲς πάλι στὸ Πασᾶ-Λιμάνι ἔκαμες βρεζίλει μὲ τὰ πειράγματά σου τὸν φίλον σου Γ. Β.

— Ἄλλ' ἢ παραμὰνα μένει ἀνένδοτος, αἶ ;

— Ἄμ ! ἢ Θεὰ τῶν ὄνειρων σου τί γίνεται ;

* * * Ἀδίκως, μικρὲ μου Κυριακούλη, περνᾷς καὶ ξαναπερνᾷς ἀπὸ κεῖ ποῦ ξέρεις. Δὲν σὲ θέλει, δὲν σὲ θέλει.

— Ἄφ' οὗ ἄλλως τε 'στὸ παρήγγειλε καὶ μόνη της :

Ἄν περνᾷς κ' ἂν δὲν περνᾷς,

τὰ παπούτσιά σου χαλάς.

* * * Νεαρέ μου φοιτητὰ Δ. Ε., ἀκόμη νὰ περιμένωμε τὰς ἀποδείξεις ποῦ μᾶς ὑπεσχέθεις, ἔσον ἀφορᾷ τὰ κατορθώματά σου, εἰς πολλὰ μέρη καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πλατ. Ἄλ.

— Δὲν ντρέπεται τοῦλάχιστον νὰ πηγαίνῃς μὲ τὸν Γ. Β.

— Δὲν ἀκούς τί λέει ὁ κόσμος γι' αὐτόν ;

— Ἡ μήπως εἶνε συκοφαντία ; Πῶς ; ;

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

* * * Δεσποινὶς Βασιλικὴ Β. (Πύργος), ἔχω χάσει καὶ ἐγὼ τὸν ἀριθμὸν, ἔσον ἔχω μετρήσει.

— Ὅλα καλὰ, ἀλλὰ ἐκεῖνον τὸν δεκανέα Δ. . . δὲν τὸν λυπάσαι ;

— Αὐτός, μωρὲ κορίτσι μου, ἔχει τρελλαθῆ μαζί σου

* * * Δὲν μοῦ λὲς κυρία Ἑλένη, συνοικία ἀγίου Νικολάου (Βόλος), γιὰ πειράξεις τὸν γείτονά σου Φ. ;

— Ὅλο καὶ λουλουδάκια τοῦ στέλλεις.

— Αὐτὸς ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἐρωτά σου ;

* * * Σὺ δὲ Ἀσπασία Π., συνοικία Ἀγίου Νικολάου (Βόλος), γιὰ τί κάνεις πῶς δὲν τὸν γνωρίζεις τὸν Κωστάκη ;

— Δὲν θυμάσαι τὰ παλαιὰ παιγνιδάκια εἰς τὸ σπητι τοῦ Γ. Κ. ; . .

— Δὲν πρέπει νὰ εἶσαι, κόρη μου τόσο σκληρά, ἀφ' οὗ αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ σὲ ἀγαπᾷ.

* * * Βρὲ παιδί μου Κ. Ν. τὸ παράκανε με τοὺς ἐρωτάς σου μὲ τὴν δεσποινίδα Ε.

— Δὲν ἐντρέπεται καὶ λιγάκι ; Ἔτσι φανερά !

— Δι' αὐτὸ ἐγκατέλειψες τὰ μαθήματά σου ;

— Σὲ συμβουλεύω νὰ συμμορφωθῆς, γιὰτί θὰ σὲ περιλάβω γιὰ καλὰ καὶ τότε

* * * Madam N. (Κυπαρισσία) μὴ λὲς τὰ παιδιὰ τοῦ γ. . . βλάκας, ἐπειδὴ δὲν σὲ κυτάνε.

— Ἐέρεις, κορίτσι μου, γιὰτί δὲν σὲ καταδέχονται.

— Γνωρίζουν τί λουλοῦδι εἶσαι.

— Ἀλλὰ δὲν μοῦ λὲς, κοπέλλα μου, πότε θὰ γίνουν οἱ γάμοι σου ;

— Ἐέρεις μὲ ποῖον. . . Μὲ τὸν ἀποκεχωρισμένον ἐραστήν σου Μ. . . ;

— Ἐπέρασε ὁ Ἀπρίλιος. Πότε λοιπόν ;

— Μήπως σὲ ἐξέχασε ;

* * * Ἄδικα, βρὲ καλὸ παιδί γυμνασιόπαι Στ. Χ. (Κέρκυρα), βγάξεις τὸ λαρύγγι σου πρωτ-πρωτὸ μὲ τὰ λατινικά.

— Ἐκεῖνη ἢ σκληρή, ἢ ἀπέναντι, δὲν ξυπνάει.

— Μὴ χάνεις καὶ σὺ τὸν κόπο σου.

* * * Τί μανθάνω δι' ἐσέ, καλή μου κυρία Σ., παρὰ τὰ Πλατάνια (Βόλος) ;

— Κάνεις τὴ δουλειὰ τῆς μάννας σου ;

— Καὶ ἡ τιμὴ ποικίλη ἀπὸ 100 δραχμῶν μέχρι μονοδράχμου, μανθάνω !

— Τὴ δουλειὰ σου, κυρά μου, τὴ δουλειὰ σου καὶ ἄς λένε ἢ κακὲς γλώσσες.

* * * Μὰ καὶ ἐσὺ κυρία Ε. ἐν ᾧ ἔχεις μνηστήρα—κατὰ τύπους ἐννοεῖται—ἔχεις δωδεκάδα ὀλόκληρη.

— Ἀλλὰ καὶ οὕτω πίνεις, μανθάνω, κατὰ κόρον καὶ μετὰ πᾶς τοῦ καφεσαντᾶν τὰ κάνεις θάλασσα.

— Ἔλα στὸ νοῦ σου, κυρά μου, γιὰτί θὰ βγάλουμε καὶ τὰ δικὰ σου στὰ φέρα.

* * * Τί μανθάνω καλή μου Μαρ. Δρ. (Πάτρας). Τὰ ἔκαμες θάλασσα ἔταν ἦσαν εἰς τὴν Ζάκυνθον μὲ τὸν ἀπέναντι σου Ρ ;

— Ἀλλὰ, γιὰτί, κοπέλλα μου, δὲν τὸν ἀπαντᾷς εἰς τὰς ἐπιστολάς παρὰ θὰ τὸν ἀναγκάσῃς νὰ ἔλθῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰς τὰς Πάτρας ;

— Γιὰτὸ τάχα δὲν τοῦ ἀπαντᾷς ἢ τοῦ ἐλησμόνησες τόσο γρήγορα ;

* * * Πολὺ σκληρὸς ὑπῆρξεν ὁ χωρισμὸς σας δεσποινὶς Ν. Κ. (Ἀγουλινίτσα) μὲ τὸν ἀγαπητὸν σου Χ. . .

— Ἀλλὰ, κοπέλλα μου, μὴν ἀπελπίζεσαι, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι νέοι νὰ τρῶτε μαζὴ τά. . . ψάρια !

* * * Μανθάνω ἔτι εἶσαι τρομερὸς εἰς τὰς ἐρωτικὰς κατακτήσεις, νεαρέ μου βιβλιοπώλα Α. (Λευκάδα).

— Μοῦ γράφουν ὅτι ἐφθασες τὸν ἀριθμὸν 37. Εἶναι ἀλήθεια ;

— Ἐὰν εἶνε ἀλήθεια, μπράβο σου. Ἀλλὰ, τί διάβολο, σὲ περιττὸν ἀριθμὸν ἐσταμάτησες ;

— Ἀλλη μὴ ἀκόμη, φίλε μου ξέρεις ποῖαν—τοῦλάχιστο νὰ σχηματίσῃς ἀριθμὸν ἄρτιον.

* * * Πῶς πηγαίνουν, φίλε Σ., μαθητὰ (Κυπαρισσία), οἱ ἐρωτῆς σου μὲ τὴν Β. . . ;

— Ἐμαθα ἔτι πηγαίνουν καλὰ !

— Ἀλλὰ εἶνε μιὰ σκανδαλιάρη πρώτης, γιὰτί δὲν ἀφίνει κανένα χωρὶς νὰ τὸν πειράξῃ.

* * * Καὶ σεις, δεσποινὶς Τασσία (Πύργος), πλησίον τοῦ Νεκροταφείου, μανθάνω, ἔτι ἐξακολουθεῖτε τὰς σχέσεις σας μετὰ τοῦ ἐμπόρου Χ.

— Ἄν τὸ μάθουν ἔμωσ οἱ ἀντρασταὶ του, τότε. . . ἀλληλοῦτα !

* * * Καὶ σὺ, κοπέλλα μου Σοφία, πλησίον τοῦ Στρατῶνος (Πύργου) πῶς τὰ πᾶς μὲ τὸν κρεπωλὸν Ν. Π. ;

— Μὰ, τί διάβολο, δὲν ἀποφασίζεις ἐπὶ τέλος νὰ τὸν πάρῃς νὰ ἡσυχάσετε ;

* * * Ὡς μοῦ γράφουν, δεσποινὶς Κ. Α. (Βόλος), τάχεις καλοφτιασμένα μὲ κάποιον ἀξιωματικὸν τοῦ Πεζικοῦ.

— Καλὰ κάνεις, κοπέλλα μου, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ προσοχή, διότι οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουν σπαθιά καί. . . κόβουν καὶ πιθανὸν καμμιὰ φορὰ νὰ τὰ χαλάσετε καὶ ἀπάνω στὴν ὁρμὴ του νὰ σὲ κόψῃ !

* * * Βρὲ, καλέ μου κύριε, ποῦ ἀγαπᾷς τὴν δεσποινίδα Χ. (Ἀμφισσαν) τόσο κουτὸς εἶσαι καὶ δὲν ἐννοεῖς ἔτι δὲν σὲ θέλει ; ἔτι σὲ περιφρονεῖ ;

— Ἄδικα βάφεσαι καὶ καννελοκαπελοφοριέσαι.

— Παῦσε τὸ κόρτε σου αὐτὸ καὶ τοὺς ἐπανειλημμένους ἐσπερινούς περιπάτους σου, διότι σ' ἐπῆραν μυροῦδι καὶ δὲν ἀνακατεῖομαι.

* * * Καὶ σᾶς τοὺς λοιποὺς κορτάκιδες (Ἀμφισσαν) θὰ σᾶς περάσω ὄλους πέρα-πέρα στὸ ἐρχόμενο φύλλο μου, γιὰτί μαθαίνω ἔτι κατὰ τὸν ἐσπερινὸ ποδογυρικὸ περίπατο ἢ οὐρίτσα σας πέρνει καὶ δίνει.

— Προσοχή καὶ καθῆστε φρόνιμα λοιπόν.

* * * Κάτι τὸ βαρὸν κάνεις κυρία Ε. Σ. (Χαλκίδα).

— Μὴ κρατᾷς τόση πόζα γιὰτί ξέρουμε τί ἦσαν καὶ τί εἶσαι.

* * * Au revoir, λοιπόν φίλοι μου, τὴν προσεχῆ Πέμπτην μὲ χίλια φιλιὰ.

ΤΟ ΚΟΡΤΕ

ΤΟ ALBUM ΤΟΥ "ΚΟΡΤΕ"

Ποίαν αγαπάτε ;

ΑΘΗΝΩΝ

— Τὴν δεσποινίδα, Ε. Α., κορίτσι εὐτραφές καὶ ἀπολαυστικώτατον.

••• Ερυθροκέφαλος

— Τὴν ἐλεήμονα γυναῖκα,

••• Γυναϊκάκιαις

— Πολλὰς... Ἰδιαιτέρως ὄμως μὴ καλοστεκούμενη χήρα, μελαγχρονὴ, μὲ μᾶτια ποῦ βγάζουν φωταῖς μὲ ἓνα στήθος οἶαν πέτρα καὶ κᾶτι κρέατα ἀπὸ σίδηρο.

••• Γ. Υἱόκινθος

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐὰν μὲ ἐρωτοῦσατε, ποίαν κοροῖδεύετε, θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς ἀπαντήσω· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐρωτᾶτε, ποίαν αγαπῶ, ἀναγκάζομαι νὰ σιωπήσω,

διότι δὲν γνωρίζω τὴν σημασίαν (τὴν σημερινήν) τοῦ ἔηματος—αγαπῶ!!!

••• Τὸ Μπαγιατοπάζαρο

— Ἀγαπῶ μίαν μὰ... δὲν τὸ ξέρει ἀκόμα!!!

••• Λιάκος

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

— Ἐκείνην μοῦ δίνει τὰ περισσότερα φιλιὰ.

••• Τραγιάσκα

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

— Ἐκείνην ποῦ δὲν ἀρνείται ὅτι τῆς ζητῶ.

••• Τὸ Σκαυδαλιάρικο

ΒΟΛΟΥ

— Ἄχ! τὴν Μ. Φ.

••• Τὸ Σκαθάρι

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν γενομένης τῆς γ' κληρώσεως τοῦ διαγωνισματοῦ μας «Τὸ

Album τοῦ Κόρτε» ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως :

— Ποίαν αγαπάτε

Ἐκέρδισεν τὸ Γυναϊκάκιαις (Ἀθήναι), ὁ ὁποῖος δύναται νὰ διέλθῃ τοῦ γραφείου μας νὰ τῷ μετρήσωμεν τὰς πέντε δραχμὰς ἐὰν τὰς θέλῃ εἰς μετρητὰς ἢ δέκα δραχμὰς εἰς εἶδη.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς Τρίτης θὰ δημοσιευθῇ ἡ κληρώσις τῆς τρίτης ἐρωτήσεώς μας.

Εἰς τὴν καταγίνεσθε ;

Ἦδη προτείνομεν τὴν ἐρώτησιν :

Τί ἐστὶ ἀρσακειάς ;

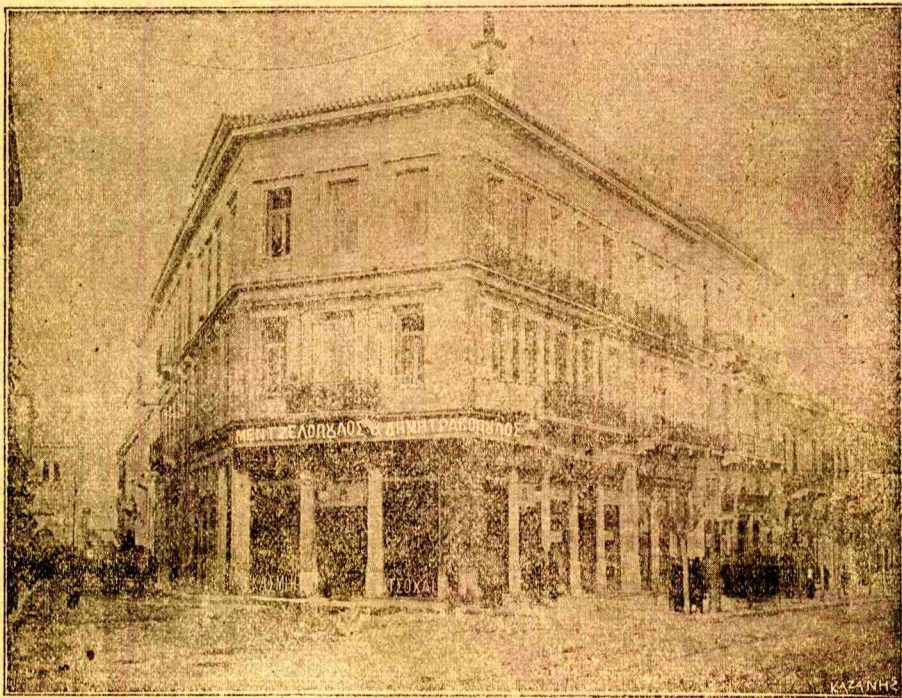
Αἱ ἀπαντήσεις θὰ δημοσιευθῶσιν μετὰ 15 ἡμέρας.

ΣΗΜ. Μετὰ τῆς ἀπαντήσεως πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀποκοπτομένη ἢ ἄνω ἐπικεφαλὴς «Τὸ Album τοῦ Κόρτε» διὰ νὰ λαμβάνεται αὐτὴ ὑπ' ὄψει εἰς τὴν διαγωνισμὸν.

Εἰς τοὺς Α. ΠΟΛΙΤΟΠΟΙΤΟΥ

— Ὀδὸς Ῥόμβης 19—

Ἡ ἐνδυμασία ραπτικὰ 30 μόνον δραχμὰς.

ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

47 - ΣΤΑΔΙΟΥ - 47

Γνήσια Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ Κασμήρια

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΤΕΛΗΣ

Τοὺς πάσχοντας ἐξ ὄξεϊας, χρονίαις, χρονιωτάτης βλεννορροίας συφιλιδίας, ἐλκῶν καὶ πάντων τῶν ἀφροδισιακῶν παθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν θεραπεύει ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος ὁ συφιλοδολόγος ἰατρός κ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

δι' ὅλων ἰδιαιτέρων φαρμάκων, τούτων μόνον πληρωμένων, πωλοῦνται δὲ καὶ φάρμακα ἀνικανότητος, σπερματορροίας στερρώσεως, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τῆς τεκνοποιήσεως.

65—Ὀδὸς Ἀδριανοῦ—65

(Κέντρον Πλάκας)

Ἦραι ἐπισκέψεως 2—5μ.μ. καθ' ἑκάστην.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

Ἄλλοι γνωρίζομεν τὸ μέγα Ἐμπορικὸν Γραφεῖον Ὁρολογίων τοῦ κ.

ΣΠΗΛΟΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλεύρως τῶν μηχανῶν Σίγγερ. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σπηλοπούλου ἀληθῶς εἶναι μοναδικὸν ἐν Ἀθήναις. Ὁρολόγια σπανίας ἀκριβείας περὶ τὴν ὄραν καὶ ἐκπύγλου τέχνης, εἰς τιμὰς ἀπιστέωτος εὐθηνάς. Πρωτοφανές... Κατάστημα τῆς μόδας, κατάστημα διὰ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς. Ὁρολόγια ἔξοχα ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν συστημάτων.

Ὅποιος θέλει ν' ἀπολαύσῃ τῆς φύσεως τὰ ἔξοχα τὰ κάλλη, εἰς τοῦ Σκαθᾶ ἄς τρέξῃ. Χωρὶς καθόλου ν' ἀναβάλῃ, στὸ Ζάππειο τὸ πασίγνωστο ποῦ Γαλακτοκομεῖο ἔχει. Κι' ὅ,τι γαλακτερά θελήσῃ Ἀμέσως τοῦ παρέχει. Καὶ τί καὶ τί δὲν ἔχει. Μαζὶ μὲ ὄλα τᾶλλα. Θὰ εὐρῆτε, φίλοι μου, ἐκεῖ. Καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα.

Ἄλλοι τώρα ποῦ ἦλθεν ἡ ἄνοιξις εἰς τὸ ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΤΣΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ Τρέξατε ἐκεῖ ὄλοι

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΛΕΒΑΝΤΗ

Ὀδὸς Ἑρμοῦ καὶ Κηρυκείου 151.

Τὸ μικρὸν, ἀλλὰ κομψὸν φωτογραφεῖον τοῦ λαμπροῦ νέου Γ. Ε. Λεβαντῆ ἐπιτελῇ πάσαν φωτογραφικὴν ἐργασίαν μετ' ἀπαραμίλλου τέχνης καὶ ταχύτητος. Ὅλοι σπεύσατε νὰ φωτογραφηθῆτε ἐκεῖ.

Ἐκάστη μεγέθυνσις 15 μόνον δραχμὰς.

ΜΠΥΡΑ

Εἰς τὸ Κέντρον τῶν Ζυθοφίλων εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ἐναντι τοῦ Ἀρσακειοῦ. Ἡ μόνη Ἀρνομβὼ Μπύρα τῶν Ἀθηνῶν. Μεξέδες ἔξοχοι. Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶνε ὄραϊα ἀφοῦ τὴν διευθύνει ὁ κύριος Ἰω. Ἀναστασίου διευθυντής.

Ἐκεῖνος: — Ἐνα μὲ κάνει πράγμα
 Φίλε μου ν' ἀπορῶ
 Καὶ χαλῶ τὸ νοῦ μου
 Τώρα τόσο καιρό....
 Γιατί χωρὶς ἐσένα
 Δὲν ἔμπορῶ, πουλί μου,
 Μία στιγμή νὰ ζήσω.

Ἐκεῖνος: — Πι, λοιπὸν τὰ ἴδια ;
 Τὸ ζήτημα εἶνε σοβαρὸ
 καὶ τὸ λύσασα με πολλὰς φορές.
 Μὰ τώρα δὲν μπορῶ
 Τὸ βράδυ ποῦ θάχω ἄραξι:
 Πάλι θὰ σοῦ τὸ λύσω.